

BINEVESTITORUL

Anul XI—1934.

No.No. 5 - 6

Chişinău.

„Ce frumoase sînt pe munţi picioarele celui ce aduce VEŞTI-BUNE, care vesteşte pacea, picioarele celui ce aduce veşti bune, care vesteşte mîntuirea“.

(Isaia 52,7).

„Duceţi- vă în toată lumea şi povăduiţi VESTEA BUNĂ (Evanghelia) la orice făptură“.

(Mar. 16,15).

„Voi cari aduceţi aminte despre Domnul, nu vă odihniţi de loc“!

(Isaia 62,6).

„Căci mie nu mi-e ruşine de Evanghelia lui Hristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mîntuirea fiecăruia care crede: întâi a Iudeului, apoi a Grecului“.

(Rom. 1,16).

SUMARUL:

1. Cine a fost Isus Hristos de S. H. Wilkinson.
2. Cercetează pivniţele.
3. Puterea întunerecului şi biruinţa lui Dumnezeu de Prof. V. F. Marzinkowsky.
4. Suferinţele Evreilor un semn al timpului.
5. Extragere din Talmud.
6. Diverse ştiri şi informaţiuni.
7. Viaţa în sala „Bethel“

Cine a fost Isus Hristos?

de S. H. WILKINSON.

Nouăsprezece veacuri în urmă a trăit în Palestina un Evreu din neamul lui David. El s'a născut în Betleem în timpul domniei lui Irod. Numele lui era Isus ישו.

La vârsta de treizeci de ani a început a predica despre Impărăţia lui Dumnezeu. Poporul ascultă cu plăcere cuvintele lui de viaţă. Numai fariseii şi cărturarii erau nemulţumiţi şi revoltaţi împotriva Lui pentru că poporul asculta mai mult de El. Ei căutau orice mijloace ca să se răzbune şi să-L nimicească. Duşmănia lor a mers până acolo, că L-au predat în mâinele guvernatorului roman, Pilat, care l-a condamnat la moarte prin răstignire. Prin moartea înfiorătoare de pe cruce a trebuit să treacă Isus Hristos.

După moartea Lui ia naştere Bise-

rica (comunitatea) (קהלה) alcătuită din evrei evlavioşi, ferm convinşi că Isus Hristos este Mesia (משיח) promis de Dumnezeu prin proorocii Săi. Multe persoane din alte neamuri au venit la convingerea, că Isus Hristos este Mîntuitorul şi al neamurilor, şi astfel comunitatea creştea. De atunci multe milioane au crezut în El. Şi astăzi nu există ţară pe tot globul pămîntesc unde nu s'ar fi vestit Evanghelia mîntuirii în numele lui Isus Hristos.

Cine a fost Isus Hristos?

Să lăşăm să ne răspundă la această întrebare însăşi credincioşii. Care a fost cauza că ei au crezut că Isus este Mesia cel adevărat, despre care au profetizat proorocii? Evreii aşteptau pe Mesia care îi va elibera de robia romană şi va reinvia ţara po-

porului Israel. Dece, totuși, mulți evrei (comunitatea credincioșilor era compusă din mii de urmași) l'au primit pe Hristos ca pe Mesia cel adevărat? Fără îndoială aceasta se datorește faptului, că ei se ocupau cu o cercetare minuțioasă a profețiilor Biblice despre Mesia—Hristos. Timpul venirii l-a profețit încă patriarhul Iacob: „*Toiagul de domnie nu se va depărta din Iuda, nici toiagul de cârmuire dintre picioarele lui, până va veni Șilo (Mesia), și de El vor asculta popoarele*“ (Geneza 49,10).

Evreii din timpurile vechi interpretau aceste profeții, după cum se vede din Talmud și Bereșit-Rabba, că aceste cuvinte se referă la persoana lui Mesia.

Și istoria universală ne spune, că seminția lui Iuda încă înainte de perioada judecătorilor ocupa locul de frunte, și după întoarcerea din captivitatea Babilonică a jucat rolul principal și numai după dărâmarea templului al doilea a pierdut întâietatea și puterea.

Credincioșii mai aveau proorocia binecunoscută a proor. Daniel: „*Șaptezeci de săptămâni au fost hotărâte asupra poporului tău și asupra cetății tale celei sfinte, până la încetarea fărădelegilor, până la ispășirea păcatelor, până la pecetluirea vedeniei și proorociei, și până la ungerea Sfântului Sfinților. Să știi dar, și să înțelegi că dela darea poruncii pentru zidirea din nou a Ierusalimului, până la Unsul (Mesia), la Cârmuitorul, vor trece șapte săptămâni; apoi timp de șasezeci și două de săptămâni, piețile și gropile vor fi zidite din nou și anume în vremuri de strâmtorare. După aceste șasezeci și două de săptămâni, unsul (יִרְמְיָהוּ מְשִׁיחַ) va fi stârpit și nu va mai avea nimic. Poporul unui domn care va veni, va nimici cetatea și sfântul locaș“ (9:24:26). Indiferent de tălmăcirea pe care o pot face asupra acestor șaptezeci de săptămâni, dar toți sunt de acord că acest timp a*

trecut și dacă Isus Hristos n'a fost Meșia, totuși Mesia trebuia negreșit să vină în acest timp ca să se împlinească cuvântul lui Dumnezeu.

Ei mai aveau și profeția lui Hagai (2,9): „*Slava acestei case din urmă va fi mai mare decât a celei dintâi, zice domnul oștirilor; și în locul acesta voi da pacea, zice Domnul oștirilor*“. Această proorocie se referă la templul al doilea și nu este nici o îndoială, ca Isus, „Domn al păcii“ (ישׁוּעַ שְׁלוֹמִי) a venit tocmai în vremea profețită. Aceste profeții clare au convins pe prima comunitate evreiască, că timpul templului al doilea va fi timpul venirii lui Mesia. Istoria ne spune, că poporul Israel pe atunci era într'o așteptare încordată. Renan, (ateu francez) spune despre evreii de atunci: „Când Hristos a venit pe pământ, așteptările în Iudea au ajuns la punctul culminant“.

Prima comunitate evreiască mai avea încă o profeție, care arăta locul nașterii lui Mesia, și anume cuvintele proorocului Mica (5:2): „*Și tu Betleeme Efrata, măcar că ești prea mic între cetățile de căpetenie ale lui Iuda, totuși din tine Imi va ieși cel ce va stăpâni peste Israel, și a cărui obârșie se suie până în vremuri străvechi, până în zilele veciniciet*“. Aceasta profeție se repetă în Noul Testament, și prima comunitate a văzut identitatea caracteristică între Isus Hristos și Mesia.

Despre nașterea lui Mesia primii credincioși aveau minunata proorocie a lui Isaia (7:14): „Deaceia Domnul însuși vă va da un semn. Iată, fecioara va rămâne însărcinată, va naște un fiu, și-l va pune numele: Emanuel“. Unii sunt de părerea, că cuvântul „alma“ עַלְמָה nu înseamnă „fecioară“, însă acest cuvânt se folosește și în alte texte, de exemp. 1 Moise 23,44, în înțelesul „fecioara“, și prima biserică a văzut în aceste cuvinte împlinirea profeției, că nașterea lui Isus Hristos va fi supranaturală.

Profețiile din Isaia 53 și Daniel 9,27, cari pictează detaliat groaznică moarte a lui Mesia, de minune se potrivește cu suferințele și moartea lui Isus Hristos. Dar nu numai aceasta, printre primii credincioși erau persoane martori oculari, cari personal au auzit cuvintele Lui: „Voi sunteți martorii Mei, pentru că ați fost cu Mine dela început“ (Ioan 15,27)

וגם אדם העידו כי מראש הייתם עמדי
Asemenea proorocii și mărturisiri merită deplină încredere și primii credincioși s'au încrezut în ele și ast-

fel au avut experiența personală. Ei aveau o credință nestrămutată că Isus Nazarineanul este Mesia, Măntuitorul și Fiul lui Dumnezeu. Și cu toate că pentru aceasta ei au fost goniți, persecutați, totuși ei au suferit cu bucurie, au crezut și au mărturisit pe Mesia—Hristos. Au fost în temnițe, schingiuiți, omorâți și totuși ei nu încetau a crede, a mărturisi sus și tare, că Isus Nazarineanul este Mesia cel adevărat, istorisind și despre minunile pe cari ei singuri le-au trăit.

Tradus M. T.

Cercetează pivnițele.

„Cercetează-mă, Dumnezeu, și cunoaște-mi inima! Incearcă-mă și cunoaște-mi gândurile! Vezi dacă sunt pe o cale rea și du-mă pe calea veșniciei“ (Ps. 139,23).

După cum să știe, cu ocazia deschiderii Parlamentului, se fac multe formalități. Când Parlamentul e gata să se deschidă, un ofițer și câțiva soldați merg să cerceteze împrejurimile, toate colțurile, dar mai ales pivnițele sunt supuse unor cercetări minuțioase. În sfârșit, când totul e în bună regulă, deschiderea începe. Parcă-i vedem cum, cu lumânări aprinse, cercetând cu multă grijă pretutindeni.

Este o poveste despre obiceiul acesta. Acum trei sute și ceva de ani, câțiva răuvoitori au urzit un complot împotriva regelui și a miniștrilor săi. Omul care a plănuit complotul și cu spionii lui, au aflat că sub sala unde aveau să se întrunească, era o pivniță de închiriat. S'au dus, au închiriat-o spunând că au de gând, să pună lemne în ea. Dar în loc de lemne, au pus niște butoaie cu muniții și numai peste ele au așezat câteva bucăți de stâncen.

Complotul însă n'a reușit, iar vinovații au fost prinși și condamnați la moarte. Ziua de 5 Noembrie, ziua complotului, e ozi de sărbătoare în Anglia.

Ce legătură este între această întâmplare și textul nostru? Pivnițele colțurile întunecoase se aseamănă, într'un fel, cu inimile noastre. Dumnezeu a voit ca inima noastră să fie un loc frumos, mai frumos decât Parlamentul și unde să domnească El. Acum chiar domnește și ne spune ceea ce e bine și ceea ce e rău. Dar sunt colțuri, pivnițe întunecoase unde se urzesc comploturi contra lui Dumnezeu și a Fiului Său.

În inimile noastre e un rău, dar îmbrăcat în aparență în vorbe frumoase, făcându-ne astfel să nu bănuim că e ceva rău, în tocmai cum au părut și munițiile de sub lemne; ei n'au spus: „Lăsați-ne să punem aceste muniții, pentru-că vrem să omorîm pe cei dinăuntru“.

Nici glasul lăuntric nu ne spune: „Zi o minciună!“

Neadevărul apare îmbrăcat în înțelepciunea pământească. De multe ori noi cetim cărți cari deși știm că nu ne sunt de folos, dar încercăm să motivăm că le cetim pentru îmbogățirea cunoștințelor.

Bătrânele noastre mame au știut de acele colțuri întunecoase ale inimii, când ne-au învățat să ne rugăm. Ceea ce ne pare a fi păcat mic, e de fapt tot așa de periculos și de distrugător

ca și acele muniții, dacă nu-l căutăm cu lumânarea. Intr'o bună zi ispita va veni deodată, noi nu vom mai putea rezista și atunci, casa în care era Isus să locuiască, va cădea în ruină.

Să aprindem lumânări și să cercetăm cele mai retrase colțuri ale inimii noastre. Lumina poate fi Cuvântul lui Dumnezeu, sau învățăturile frumoase ale mamei. Să nu ne sfiim a ne cerceta atunci când ne rugăm singuri.

Un ofițer roman își avea locuința sa prea mult expusă privirilor tuturor. Cineva i-a spus să îndepărteze această incomoditate. Dar ofițerul a spus că el, din contra, ar vrea ca toate odăile lui să fie expuse privirilor, ca fieca-

re să vadă felul cum trăiește. Inima noastră trebuie să fie așa de curată, ca toți s'o poată privi în așa fel, ca să nu ne rușinăm de ea. Dar e imposibil ca noi singuri să ne cercetăm inimile și să le curățăm în felul acesta.

Intr'o zi, când credem că în inimă nu mai e nimic rău și ne hotărâm că niciodată nu vom mai face greșeli, ispitele reapar. Dar într'o formă cu totul nouă.

Dumnezeu singur ne va ajuta, dacă-L vom ruga. Ați auzit că nimeni nu s'a rugat vreodată în zadar. Rugați-vă deci, ca Dumnezeu să cerceteze inimile voastre.

Trimis de J. S.

Puterea întunerecului și biruința lui Dumnezeu.

de Prof. V. F. Marzinkowsky *)

În Odesa am ținut în amfiteatrul facultății de medicină două conferințe asupra temei: „Credința și puterea Creatorului“ și „Revoluția spiritului“. Multe întrebări mi au fost puse după aceea de către studenți. După terminare m'am dus dealungul țârmului mării. Culoarea ei era neagră, ca și norii plumburii de toamnă cari atârnav deasupra ei. Și asupra mării noastre rusești se cobora întunericul. Nori amenințatori pluteau asupra ei. Pe străzi se împart proclamații. Ele aduc vestea unei noi revoluții în Petrograd: „Puterea este în mâna bolșevicilor“.

Mă reîntorc la Kiew. Trebuiam să țin la academia comercială o conferință cu tema: „Reînoire și frățietate“. În oraș sunt întâmpinat de zgomotul focurilor de artilerie, Academia militară era în revoluție. Auditorul conferinței mele era mic, numai vreo 70 de ascultători, acei care au avut curaj,

sau au locuit în apropiere, numai aceea veniseră. Printre ascultători era și fostul meu profesor de religie la liceu, părintele Vladimir, care era mult stimat de către toți elevii lui.

La discuțiile care urmau, se ridică și el și își exprimă mulțumirea-i că idealul creștin aduce roadă tocmai acuma, într'o vreme plină de răspundere pentru întreaga societate.

G. âbesc spre Moscova, îmi este teamă că drumul să nu-mi fie închis, Mii și mii de zvonuri, unele mai grozave decât altele ajung la urechile mele. În Maloiaroslaveț aflu că partea Moscovei, lângă bariera Nikita, nu departe de locuința noastră este în flăcări, Revoluția înalță steaguri roșii, Rusia este în flăcări. Steagul roș trece șuerând ca o vijelie prin toată țară. Valurile revoluției încep să se simtă și în trenul nostru. Vapoarele sunt pline cu ofițeri răniți cari se reîntorc de pe frontul german. Soldați în scurte de piele, pătrund în vagoane. Sunt „roșii“ cari cer armele ofițerilor.

Ofițerii bătrâni, dela front, cari plecau în concediu, tac îndurerăți. Se tem

*) Extras din carte prof. V. F. Marzinkowsky „Cu Dumnezeu în Russia Sovietica“. Această carte este editată în limba Germana, Engleza și Rusă. Se poate comanda prin redacția „Binevestitorului“.

de vreo ciocnire cu roșii, Cine poate să știe? Poate că vecinul este și el un „roș“. Tăcerea este apăsătoare, Teama de necunoscut împovărează pe fiecare. S'ar părea că ceva de secole a stat la un loc, se desface și se aruncă într-o prăpastie neagră și tăcută.

Stau în colțișorul meu și scot din buzunar Noul Testament. Privirile mi se opresc asupra textului: Isus în mijlocul furtunei. Nu am putut să mă opresc de a nu vorbi cu tovarășii mei de drum. Și le spun: îngăduiți-mi să vă citesc ceva din Noul Testament. Este vorba tocmai de întâmplările de acum.

Priviri mirate se îndreaptă spre mine. „Citiți-ne ceva“ spun ei. Incep să citesc. Și s'a pornit pe mare o viforniță puternică de vânt și valurile se prăvăleau peste corabie, încât corabia era aproape să se umple, iar Isus era la partea dindărăt a corăbei dormind pe căpătâi. L'au deșteptat și l-au zis: Invățătorule, n'ai nici o grijă că pierim?

Atunci El, sculându-se, a certat vântul și a poruncit mării: Taci! Conținește! Și vântul s'a potolit și s'a fă-

cut liniște mare. Ci lor era zis: Pentru ce sunteți așa de fricoși? Cum de nu aveți credință? Și s'au înfricoșat cu frică mare și ziceau unul către altul: Cine este acesta, că și vântul și marea ascultă de El?

Toți mă ascultau cu atenție. Se naște o convorbire. Unii sunt de părere că Evanghelia a fost pururea adevărată și vie, iar dacă noi și acum am fi cu Isus, n'am avea nevoie să ne temem de furtună. Unii însă erau de altă părere contrarie.

Compartimentul vagonului nostru era deacuma viu: tăcerea apăsătoare era deacuma înlăturată. Și așa ne apropiem de Moscova. Nu departe de gara suntem opriți. Nu ni se dă voie să plecăm mai departe. Să nu ajung oare acasă? Sosit în Odesa sunt pătruns de presentimente neliniștitoare. Biblia mi-a dat și de rândul acesta mângâere „Domnul zice: îl voi aduce înapoi din Basan, îi voi aduce înapoi din fundul mării: (Psalmul 68,23) Mă dau jos din vagon. Este noapte. În zare, deasupra Moscovei este lumină, nu însă electrică, ci de vălvătaia flăcărilor.

Tr. de I. F.

Suferințele Evreilor un semn al timpului.

În cercurile Creștine se vorbește mult despre decăderea creștinismului, dar în același timp această decadere e un semn al unei reînvieri viitoare. Acuma nu se mai întâmplă pogromuri în contra Evreilor, dar ura, disperț și alungarea lor sunt fapte de toate zilele cari progesează tot mereu. Civilizația noastră nu înțeprinde nimic împotriva acestor evenimente. Evreilor toate aceste suferințe slujesc la o concentrare sufletească. Israelul revine în fire, dar în loc ca să vină la Mesia, recurg la propriile lor puteri și ideia națională ocupă primul și principalul loc în sufletul evreilor. Serviciul acesta î-l fac Creștinii, cari ar fi trebuit să facă pe Evrei geloși pentru Domnul,

dar ei dimpotriva îi depărtează de la Domnul; pare că timpul „mântuirii unora“ (Rom. 11:14) din Israel se sfârșește și timpul când „tot Israelul va fi mântuit“ (Rom. 11:26) se apropie. Cu această „timpul neamurilor“ (Rom 11:25) este aproape pe sfârșite. Se naște un timp nou. *Strângerea Evreilor* merge cu pași iuți. Naționalismul Creștinilor nominali ajută pe Evrei la dezvoltarea spiritului lor național. Naționalismul Evreilor se va sfârși în Dumnezeu, dar unde se va sfârși naționalismul celorlalți, această rămână o chestiune nerezolvată.

Ce n'au putut face capacitatea și mijloacele în toate ramurile vieții a Evreilor, a făcut prigoana care a venit

din partea „Creștinilor“ (?) asupra lor. Ceiace s'a întâmplat cu Iosif, se repetă: „Voi negreșit v'ați gândit să-mi faceți rău, dar Dumnezeu a schimbat răul în bine“. *Suferințele lui Israel* sunt începutul *bucuriei lui*. Poporul Evreu este dat afară din mijlocul tuturor neamurilor, ca el să caute și să găsească calea către Dumnezeuul său. Păcatele și vina poporului i-l împiedecă la această. O epocă nouă vine, și ne face să înălțăm privirile noastre către Domnul care vine în curând.

Timpul predicării Evangheliei se va sfârși în curând, fiindcă vine timpul strămtorărilor bisericii lui Isus Hristos. Punctul cel mai înalt al *Creștinismului* este în urma noastră, vine din ce în ce mai mult timpul *Subcreștinismului* care se va sfârși cu *Anti-creștinismul* (Anti-Hristosismul).

Este *timpul cel rău*, e *timpul serios*, e *timpul cel din urmă*. Acuma trebuie să rascumpărăm timpul ca să ne prăgătim pentru timpul din urmă.

Tr. I. T.

EXTRAGERI DIN TALMUD.

Enoh.

„Și umbla Enoh pe căile Domnului.

Iși întorcea sufletul dela lucrurile neplăcute lehavei și-și ascundea gândurile curate dela oameni.

Intr'o seară strigat-a ingerul Domnului către Enoh:

Și-a răspuns Enoh:

— Iată-mă!

Și-a spus ingerul:

— Scoală-te, omule, care ești plăcut lui Dumnezeu, ieși din casa ta, mergi în lume și învață să umble pe căile lehavei

S'a sculat Enoh și a mers să învețe pe oamenii.

Și se adunau oamenii depe tot pământul să-l asculte.

Și l-au pus rege peste ei și, închinându-se lui, ascultau de el în toate lucrurile.

Odată când Enoh povățuia poporul, ingerul Atotputernicului veni și-i zise:

— Pentru lucrurile ce le faci, lucrurile cari sunt plăcute lehavei, vei fi înălțat la cer, ca să înveți acolo pe Fiii lui Dumnezeu așa cum ai învățat până acuma pe fiii oamenilor.

Și în timpul acela când Enoh învăța poporul, oamenii au ridicat privirile spre cer, și iată: un cal uriaș de foc cu trăsura de foc, venia spre ei. Și a spus poporul lui Enoh: iată un cal de foc și o trăsura de foc, vine spre noi? ce o fi asta?

— Pentru mine este trimisă trăsura și calul de foc, căci după șapte zile voi fi înălțat la cer.

Calul a ajuns la pământ și s'a înfățișat înaintea lui Enoh. Atunci strigă Enoh: Adu-nați-vă oameni doritori de adevăr. Adu-nați-vă, în ultima dată să ascultați legile sfinte ale lehavei

S'au adunat la Enoh toți oamenii pământului cu toți conducătorii lor, să asculte pe Enoh ultima dată.

Și vorbea Enoh despre lehova, despre minunile Lui, despre iubirea Lui. Și a întărit Enoh pacea între oameni.

Sfârșind toate aceste, s'a așezat Enoh în trăsura de foc și-a pornit încet. Și-au pornit

dupa el cam vre-o optsute de mii de oameni, să-l asculte ultima dată.

— Intoarceți-va la casele voastre ca să nu muriți pe drum,—ii sfătuiă Enoh. O parte s'a întors, iar alții au mers după el încă 6 zile. Acei cari l'au urmat și a șaptea zi, spuneau:

— Cu tine mergem oriunde te vei duce; jurăm, că numai moartea ne va despărți de tine!

Ii ruga Enoh să se întorcă, însă ei nu l'au ascultat. După această Enoh nu le-a mai spus nimic.

Deodată să stârnește o mare furtună. O trăsura cu cai de foc apare în mijlocul furtunei, și Enoh s'a înălțat la cer.

Oamenii, cari au venit să caute pe acei, cari l'au urmat pe Enoh, și iata, ce au văzut pe locul unde el a fost înălțat: toată suprafața era acoperită cu zăpadă și ghiață și nici un semn de viață.

Diverse știri și informațiuni.

Bilanțul tragic.

În Boston (America de Nord) există o societate cu numele „Comitetul pentru ajutarea celor lipsiți din toate țările“, care este în legătură cu „Armata mântuirii“, a publicat la finele anului trecut date statistice, din care extragem următoarele comunicări zguduitoare:

În anul 1933 în diferite țări au murit de foame cam: 2.400.000 oameni. În acest timp, din cauza lipsei celei mari, s'au sinucis 1.220.000 oameni

„Pentru menținerea prețurilor“, s'a distrus alimente de prima necesitate pentru viață: grâu—568.000 vagoane, orez—144.000 vagoane, cafea—267.000 saci, zahăr—2.560.000 kgr. S'a ars, ca material de încălzit—423.000 vagoane cu grâne.

S'a distrus carne: 560.000 cent. de conserve, 1.450.000 kgr. de carne proaspătă.

Comitetul a făcut statistica, că cu aceste alimente distruse s'ar fi putut salva aproape 67% din numărul celor morți de foame.

Cifre asupra căror trebuie să ne gândim.

Mai este un câmp vast pentru misiunea Africa are 42 milioane de mahomedani.

Din 3.600.000 locuitori baștinași ai insulei Madagascar 3 000 000 sunt păgâni. Siam, „țara celor liberi“, are 87 000 predicatorii ai budismului și 13.000 temple budiste.

În Statele Unite din 340.000 indieni foarte mulți încă îndeplinesc ceremoniile păgânești ale strămoșilor lor.

În India se află: 216.000.000 — induși. 69 000 000 — mahomedani, 11.000.000 — budiști și numai cam 5.000.000 creștini.

Pe insulele Filipene trăesc 300.000 ani-miști, 500.000 mahomedani, 1.500.000 catolici independenți și 2 000.000 Romano-catolici, dar întreaga populația numără 11.000 000 suflete.

În China și acuma încă se află mai mult de 300 milioane de păgâni.

În Japonia se află mai mult de 118.000 temple șintoiste și mai mult de 70.000 temple budiste. Din 77.000.000 locuitori ai Japoniei, cel puțin 72.000.000 încă țin la aceste religii.

Viața în sala Bethel din Chișinău.

După serbători de Paște am fost, nevoiți să ne mutăm din localul vechi, unde am predicat 11 ani. Sf. Evanghelie, în localul nou (cu o stradă mai departe: str. M. Voevod Mihai 30-b).

Este interesant, că localul nou aparține unui bogat proprietar-moșier și sala, unde acuma se slăvește Dumnezeu, servea odată pentru dans și petreceri păcătoase. Dumnezeu care în planurile Sale va aduce la îndeplinire cele prezise prin profetul Isaia 11: 1-12, și în zilele noastre ajută pe copii Săi să „faurească din săbii fiare de plug“ și în cazul acesta o sală de dans a transformat-o într-o sală, în care răsună cuvintele Evangheliei, și cântări de laudă lui Dumnezeu.

Chiar dela început Domnul a revarsat binecuvântările Sale, lucrând în inimile ascultătorilor în mod vizibil. Unele suflete s'au întors la El, cerând iertarea păcatelor. Alții și-au exprimat dorința ca credincioșii să se roage pentru întoarcerea lor la Domnul.

Primul musafir din străinătate care a vizitat „Bethelul“ nostru cel nou, fusese predicatorul misiunii bisericii Evanghelic-Luterană din Germania. El acolo servește ca predicator 13 comunități și a venit ca să viziteze pe frați evanghelic-luterani în coloniile nemțești în Basarabia.

Vizitând a doua oară pe frați Evrei-Creștini și-a exprimat dorința și plăcerea să fie între noi, mărturisind că hitlerismul n'a influențat deloc asupra dragostei lui față de poporul evreu. Ne-a istorisit că acolo mulți

„credincioși“ sunt cuprinși de antisemitism, însă în comunitățile lui, el nu știe astfel de cazuri.

Al doilea musafir a fost bătrânul frate credincios, directorul misiunii noastre Mildmay, S. H. Wilkinson.

Frații noștri evrei și neevrei au așteptat pe musafirul nostru că ne va vorbi Miercuri seara la ora de rugăciune, dar din cauza oboselei drumului lung, el n'a putut veni, rămânând acasă la fr. Averbuch. În legătură cu această fr. Averbuch a predicat la ora de rugăciune, având tema din Isaia 40: 28-31. Credincioșii au simțit în seara aceea o putere deosebită și s'au întărit sufletește. Au fost la adunare și vizitatori străini cari așteptau să audă pe musafirul nostru. Domnul a lucrat așa de minunat, că un Israelit s'a întors la Domnul, rugându-se prima dată în auzul tuturor. Alți vizitatori deasemenea au cerut să ne rugăm pentru ei.

A doua zi s'a ținut o adunare specială și musafirul nostru a predicat, având tema: „Mântuirea lui Israel și mântuirea întregii lumi“. Cu mare binecuvântare a cântat soliștii noștri: fr. D. I. Vrancean și sora S. A. Cercez. Deasemenea corul nostru și grupul de copii au luat parte, slăvind pe Isus Hristos, Mesia poporului Israel și Mântuitorul lumii.

Adunarea a durat 2½ ceasuri. Cu toate că a fost zi de lucru toți săla a fost plină. Ascultătorii au stat până la sfârșit. După terminarea adunării s'au ținut diferite discuțiuni cu privire la adevărul Evangheliei.

Observați adresa nouă!

Sala „**BETHEL**“, str. Inzova No. 30-b, Chișinău.

O carte nouă interesantă!

In slujba lui Dumnezeu.

Viața, sufletul și opera lui C. H. SPURGEON
de fr. **J. Staneschi**

Comanda se poate face pe adresa autorului:

J. Staneschi c/o Dr. Staneschi, Silistra.

RECOMANDĂM:

1) **Călăuza Călătorului dela moarte la viață.**

Conține peste 150 povestiri scurte, cari îndrumă sufletele spre mântuire.
Cartea are 192 pag. cu multe clișee și este bine legată în scoarțe de carton.
Costul: Lei **15** un exemplar. Dela 10 buc. în sus se acordă 20% rabat.

Se poate comanda dela: „PRIETENUL“, Str. G-ral Berthelot No. 112, Galați, trimițând banii înainte.

2) **Revistele în limba română:**

a) „**Viața și lumina**“ abon. anual 60 lei;

b) „**Creștinul**“ abon. anual 40 lei.

Adresa: G. OPREA TEODORESCU B-dul Basarab 135, București 2.

3) „**Abecedarul Creștinului**“ (15 lecțiuni)

de predicator J. Fleischer traduse de fr. C. Adorian. Costul **10** lei.

Adresa: Predicator C. Adorian, B-dul Basarab 56, București 2.

4) „**Dece nu cred evreei în Hristos?**“

de L. AVERBUH. Costul **3** lei.

Adresa redacției „Binevestitorului“.

DELA REDACȚIE:

Aducem mulțumirile noastre persoanelor cari și-au achitat abonamentul și datoriile pentru cărțile comandate.

Cei-ce nu și-au achitat încă datoriile sunt rugați a se grăbi cu trimiterea lor.

Abonații, cari și-au achitat datoriile și n'au primit revista sau alte cărți comandate, sunt rugați a comunica redacției.

Abonați-va pe anul

≡ 1934 ≡

„BINEVESTITORUL“

In românește 18 lei

In rusește 20 lei

In evreește 14 lei

In străinătate abonamentul anual 0,35 dol.

Adresa: D-lui Marcu Tarlev,

Mildmay Mission, str. Inzova No. 30-b.

Chișinău, Basarabia, România.

Redacț. și Administr.: **Mision. Englez. „Mildmay“ L. Averbuch.**